

ρσίν του, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἄγριοι, οἱ βάρβαροι, διπλίζοντες τὴν βέβηλον χεῖρά των μὲ δύκτια καὶ σαγήνας, ἀπολύομεν τὰ ἀνόητα παιδιά μας εἰς τοὺς ἀγροὺς, ἀντὶ νὰ τὰ πέμψωμεν εἰς τὰ σχολεῖα κατὰ τὸν νόμον, ἢ νὰ τὰ ὑποβάλωμεν εἰς ἐντιμον ἐργασίαν, ἐξ ἧς καὶ δι' ἧς μέλλουν νὰ διαπλασθῶν πολῖται χρῆστοι—ἀφίνομεν τὰ παιδιά ἀπὸ 8 ἐτῶν μέχρι τῶν 13, καὶ μάλιστα παιδιά τῶν πενομένων συμπολιτῶν μας, κατ' ἐξοχὴν παιδιά ὀρφανὰ, νὰ περιφέρωνται εἰς τε χέρσους καὶ εἰς καλλιεργημένους ἀγροὺς περίξ τῶν Ἀθηνῶν καθ' ὁμίλους μικροὺς, καὶ συμφειρόμενα εἰς παντοίας καὶ ἀκατονομάστους κακοθηρίας, νὰ σαγηνεύουν τὰ ἀθῶα στρουθία, καὶ νὰ τὰ φέρουν πρὸς πώλησιν εἰς τὴν ἀγορὰν, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς ἀπάνθρωπον ἄθυρμα τῶν νηπίων καὶ τῶν μωρῶν, διὰ δὲ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως νὰ πορισθῶσι τὰ μέσα μειζονος καὶ βαθυτέρας διαφθορᾶς. Ἐξ αὐτῶν τῶν παιδιῶν, τῶν σαγηνευτῶν τῶν μικρῶν καὶ ἀθῶων στρουθίων. Σφατολογοῦνται οἱ τολμηροὶ ἐκείνοι καὶ ἐπιδέξιοι νυκτοκλέπται, οἱ ἀναρριχώμενοι ὡς οἱ αἴλουροι τοὺς περιβόλους τῶν οἰκιῶν μας, καὶ ἐπισκεπτόμενοι καὶ λεηλατοῦντες τοὺς ὀρνιθῶνας καὶ τὰ πλυνητῆριά μας.

Πολλάκις ἐν Πειραιεῖ, ὅπου ζῶμεν, ἠσθάνθημεν αἰμάσσουσαν τὴν καρδίαν μας εἰς τὴν θέαν τῶν μικρῶν ἐκείνων πλάσμάτων, τὰ ὅποια, καθειργμένα ἀπότιστα καὶ ἄσιτα ἐν στενοῖς κλωβοῖς, διὰ τοῦ κλαυθμηροῦ καὶ διακεκομμένου των ἄσματος ἐφαίνοντο ὡσεὶ ἐπαιτοῦντα παρὰ τοῦ θεατοῦ οἰκτιρμὸν, ἄχ! καὶ ὀλίγον ἀέρα. Μὲ τὸν στεναγμὸν εἰς τὰ χεῖλη, ἐκάμφθημεν πολλάκις ὑπεράνω τῶν ἀποτροπαίων ἐκείνων κλωβῶν, ἠγοράσαμεν ἀντὶ 5 καὶ 10 λεπτῶν πάντας τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον ἀπεδώκαμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ζωὴν. Ἄμα ἀνοίγοντα τὰς πτέρυγας των πρὸς τὸν αἰθέρα τὸν γαλανόν, ἠκούομεν αὐτὰ τονίζοντα τὸν γλυκὺν ὕμνον τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆ ἀληθείᾳ πλέον ἢ ἅπαξ ἠσθάνθημεν τὸ βλέφαρόν μας νὰ ὑγρανηθῆ ἀπὸ χαρὰν παιδικὴν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι. Τί εἶναι ἡ ἐλευθερία! Μᾶς θέλγει καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἄλογον κτίσιν! καὶ ὅμως ὡσανεὶ ἐπέπρωτο ἐν τῇ ἀρχηγόνῃ καθέδρᾳ αὐτῆς νὰ μετατρέπεται πολλάκις εἰς σκληρὰν εἰρωνίαν, βλέπομεν αὐτὴν ποδοπατομένην καθ' ἡμέραν ἐνώπιόν μας, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν ἐκτείνει ἀντιλήπτορα χεῖρα, οὐδεὶς ἡμῶν αἰσθάνεται, ὅτι ἔχει καθῆκον ἐπιβεβλημένον εἰς πᾶσαν ἐξευγενισμένην ψυχὴν,—τὸ καθῆκον τοῦ νὰ ἐκτείνῃ χεῖρα ἄρωγόν πρὸς τὴν πάσχουσαν κτίσιν, ἀδιάφορον ἂν ᾖ καὶ λογικὴ ἢ ἄλογος, ζωικὴ ἢ φυτικὴ. Τίς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βρασανίξῃ τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ; Ἡ μήπως ὁ ἀνθρώπος δὲν συνειθίζεται ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τὴν ἀπανθρωπίαν καὶ τὴν σκληρότητα,

ὅπως εἰς τὴν εὐσπλαγγίαν καὶ τὴν ἀγάπην; Ἄχ, λυπηθῆτε τὰ μικρὰ καὶ ἀθῶα στρουθία! Ἀπαγορεύσατε, ὅπως εἶναι ἀπαγορευμένον ἀπανταχοῦ τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, ἀπαγορεύσατε τὴν καταδίωξιν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ βράσανόν των. Ἄφετέ μας τὴν εὐχαρίστησιν, ὅταν διευθύνωμεν τὸ βῆμα εἰς τοὺς ἀγροὺς, νὰ τέρπεται καὶ ἡ ἀκοή καὶ ὄψις μας ἀπὸ τοὺς ἀθῶους ψάλλτας τῆς ἐρημίας! Μὴ μᾶς εἶπητε ὡς ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, τὸν ὅποιον προχθὲς ἱκετεύσαμεν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς πώλησιν τῶν μικρῶν στρουθίων, μὴ μᾶς εἶπητε, ὡς ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὅτι δὲν ἔχει νόμον διὰ νὰ πράξῃ τοιοῦτον μικρὸν καλόν. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἔχει νόμον ἐμποδίζοντα τὴν ἀργίαν καὶ τὴν κακοθίειαν;¹

Θ. ΑΦΕΝΤΟΓΛΗΣ.

ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΙΣ ΠΛΟΙΟΥ ὙΠΟ ΙΧΘΥΟΣ

Ἀμερικανικὴ ἔφημερίς διηγεῖται ὡς ἐξῆς ναυάγιον πλοίου συμβάν ἐκ συρράξεως αὐτοῦ πρὸς ὑπερμεγέθη ἰχθύν πλησίον τῆς Νέας Γῆς.

Πρὸ ἐνὸς περίπου μηνὸς τὸ τρίστον νορβηγικὸν πλοῖον **Columbia** κατὰ τὴν 11^{ην} ὥραν τῆς πρωτῆς ἔπλεεν, ἐλαφρᾶς πνεύσης αὔρας, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν σύρτλων τῆς Νέας Γῆς, ὅτε αἰφνης φοβερὰ σύγκρουσις συνετάραξε τὸ πλοῖον, ὡς εἰ εἶχε προσαράξει εἰς ὕφαλον.

Ὁ πλοίαρχος ὑπωπτεύθη κατ' ἀρχὰς ὅτι προσέκρουσεν εἰς σκάφος ἄλλοτε ναυαγίσαντος πλοίου, ἀλλὰ προκύψας ἐκ τοῦ καταστροφώματος παρετήρησε λευκὸν τι σῶμα ἐπιπλέον παρὰ τὸ πλοῖον, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ τεράστιος ἰχθύς ἀνεστραμμένος καὶ ἀκίνητος, ἐνῶ ὅλον τὸ περίξ ὕδωρ ἦτο ἐρυθρὸν ἐκ τοῦ αἵματός του. Μὴ διακρίνων ἐὰν ἦτο γιγάντιον κῆτος ἢ φάλαινα, διέταξε νὰ ἀνεγκύσωσιν αὐτὸ, ὅτε τὸ πλήρωμα εἰδοποίησεν αὐτὸν ὅτι τὸ πλοῖον ἐβυθίζετο.

Ἰδὼν καὶ ὁ ἴδιος τὸν προφανῆ κίνδυνον διέταξε νὰ ρίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν τὰς λέμβους καὶ ἐγκατέλιπε τὸ πλοῖον, ὅπερ μετὰ μικρὸν ἐβυθίσθη. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ πῦρα αὐτοῦ εἶχε συντριβῆ ἐκ τῆς συγκρούσεως. Ὄρας τινὰς μετὰ τὸ γεγονός πλοῖον ὀλλανδικὸν συναντήσαν τοὺς ναυαγοὺς τῆς **Columbia**, δώδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντας, ἀνέλαβε καὶ περιέσωσεν αὐτούς.

Κ.

ΔΙΚΗ ΠΕΡΙ ΔΥΟ ΚΝΗΜΩΝ

Διασκεδαστικὴ δίκη γίνεται κατ' αὐτὰς ἐν τῇ Κολομβίᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Πρὸ ἐξ μηνῶν ὁ ἐνάγων προσδίκηθεις ὑπὸ δεινῆς ἀσθενείας ἠναγκάσθη νὰ ὑποστῇ τὴν ἀποτομὴν ἀμφοτέρων αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Ὁ χειρουργὸς ὁ ἐκτελέσας τὴν ἀποτομὴν ἐνέκλεισε τοὺς πόδας ἐν μεγάλῃ φιάλῃ καὶ τοὺς

1. Παλιγγενεσία.

ἀπέστειλε δῶρον εἰς τὸ ἱατρικὸν Μουσεῖον. Ὁ ἀσθενὴς νομίζων ὅτι οἱ πόδες του ἐτάφισαν, ἦτο ἡσυχος· ἀλλὰ μαθὼν μετ'ὀλίγον ὅτι ἦσαν ἐκτεθειμένοι ἐν τῷ Μουσεῖῳ, εἶπε καὶ τὸν ἔφερον ἐκεῖ. Μετὰ μεγίστης δὲ ἐκπλήξεως εἶδε καὶ τοὺς πόδας του καὶ ἀνέγνωσε τὸ ἐπὶ τῆς φιάλης δελτίον, ἐφ' οὗ ἦτο ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομά του, ὅτι δῆλα δὴ εἰς αὐτὸν ἀνήκον οἱ πόδες. Δικαίως δὲ ἢ ἀδίκως νομίσας ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀπαιτήσῃ αὐτοῦς, ἀνέθεσε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τινὰ δικηγόρον καὶ κατ'αὐτὰς δικάζεται. **

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωγιοῦ.]

284.

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι κακοὶ, οἵτινες ἤθελον εἶσθαι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνοι, ἐὰν ἐστεροῦντο πάσης ἀγαθότητος.

285.

Τὴν μεγαλοψυχίαν ἀρκούντως δρίζει αὐτὸ αὐτῆς τὸ ὄνομα. Δύναται τις ὅμως νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸν μεγαλόψυχον ἐλαύνει ὁ ὀρθὸς τῆς ὑπερηφάνειας νοῦς καὶ ἡ εὐγενεστερὰ ἐπαίνων ἐπιθυμία.

286.

Ἐδύνατον εἶναι νὰ ἀγαπήσῃ τις ἐκ δευτέρου ὅ,τι ἀληθῶς ἔπαυσε νὰ ἀγαπᾷ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἱερεὺς χωρίου τινὸς ἐξηγῶν τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας Κυριακῆν τινὰ εἶπεν ὡς ἐξῆς τὸ περιεχόμενον τοῦ εὐαγγελίου: Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ πέντε χιλιάδας ἄρτους ἐχώρτασεν ἐν τῇ ἐρήμῳ πέντε ἀνθρώπους.

«Μωρὲ μεγάλο πρᾶγμα! Ἄμ' αὐτὸ τὸ ἔκαμνα καὶ ἐγὼ, ὑπέλαβέ τις τῶν χωρικῶν διακρινόμενος ἐπὶ αὐθαδείᾳ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐνόησας τὸ λάθος του δὲν εἶπε λέξιν.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Ἱερεὺς διορθῶν τὴν ἀποτυχίαν του, ἔθηκε τὰ μηδενικὰ εἰς τὴν θέσιν των καὶ μετ'εἰρωνείας ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν αὐτὸν χωρικόν:

— Αἶ, τῷ λέγει, τὸ ἔκαμνες καὶ σύ;

— Διατί ὄχι; ἀπεκρίθη ὁ ἀδιόρθωτος χωρικός. Ὁὰ τὸ ἔκαμνα, δέσποτά μου, μὲ τὰ περυσινὰ περισσεύματα.

*

*

*

— Ἡ κυρία Α εἶνε τῷ ὄντι ὑπανδρος;

— Βεβαίως.

— Ἐν τούτοις οὐδέποτε ἤκουσα νὰ γίνεταί λόγος περὶ τοῦ κ. Α.

— Ἡ σύζυγός του κάμνει ἀρκούντα θόρυβον διὰ δύο.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὅ,τι ἀποκτάται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ δὲν ἀποκτάται ἐν τῇ διαφθορᾷ. Ἡ ἀμάθεια μανθάνει, ἡ διαφθορὰ τίποτε δὲν ἀπομανθάνει ἀφ'ἑαυτῆς. Ἡ ἀμάθεια εἶναι σκότος, καὶ ἐν τῷ σκότει κινεῖσαι ψηλαφῶν, καὶ μετὰ τὸ σκότος ἔρχεται τὸ λυκαυγές, καὶ μετὰ τὸ λυκαυγές τὸ φῶς· ἀλλ' ἡ διαφθορὰ σὲ σύρει πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ κλιτοῦ πεδίου· πῶς θὰ σταθῆς στερεὸς ἐπὶ τῶν ποδῶν σου, ἂν δὲν εὕρῃς στῆριγμα ἀλλότριον καὶ ἀνεξάρτητον τῆς ἰδίας σου κινήσεως; (Ε. Α. Σίμος.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐγένοντο προτάσεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀεροστάτων ὡς βοηθητικῶν μέσων ἐν ταῖς ἐρευναῖς τῶν κατὰ τὸν ἀρκτικὸν πόλον θαλασσῶν. Ἀφ' οὗ δῆλον ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ συνοδία φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου εἰς ὃ εἶνε δυνατόν νὰ φθάσῃ, κωλυομένη ὑπὸ τῶν ἀβάτων ἔτι καὶ ἀπεράντων πρὸς τὸν πόλον ἀκτῶν, θὰ ἀνυψοῖ ἀερόστατον πρὸς κατόπτεισιν τῶν πέριξ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐλευθέρως τις θάλασσα ἢ ἐὰν τοῦναντίον μετὰ τῶν ἀκτῶν τῆς Γροιλανδίας συνέχονται γαῖαι ἠπειροῦ τινός. Ἀλλ', ἐρωτώσιν τινες, εἶνε δυνατόν νὰ εὐδοκιμῆσωσι τὰ ἀερόστατα κατὰ τὰ πολικὰ πλάτη; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπαντᾷ ἄγγλος ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ (M. John Cheyne), προταθεὶς ὡς ἀρχηγὸς νέας τινός πρὸς τὸν ἀρκτικὸν πόλον ἐκδρομῆς, δι' ἐπιστολῆς καταχωρηθείσης ἐν τοῖς *Καιροῖς* τοῦ Λονδίνου, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένας πολλοῦ λόγου ἀξίας λεπτομερείας.

«Μοὶ παρετήρησαν, λέγει, ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐν τῇ Ἑλθέσει τῶν Παρισίων ἀερόστατου δυνατόν νὰ ἐπιδράσῃ ἐπιβλαβῶς ἐναντίον τοῦ σχεδίου περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀερόστατων κατὰ τὰς ἀρκτικὰς χώρας. Ὅφειλό παραχωρῆμα νὰ διαδηλώσω ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον δύναται νὰ συμβῆ κατὰ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι τὰ προτεινόμενα ἀερόστατα δὲν θὰ εἶνε ὡς τὸ τῶν Παρισίων προσδεδεμένα, ἀλλ' ἐλεύθερα καὶ κινούμενα ἐν τῷ ἀέρι ἀκωλύτως, ἐν ᾧ τὸ ἐν Παρισίῳ ἐβλάθη καταπαλαῖσαν ἐναντίον σφοδροτάτου ἀνέμου, ὡς πλοῖον κατασυντριβόμενον κατὰ τῆς ἀκτῆς πρὸς ἣν τὸ ὄθησεν ἡ τρικυμία, ἀντὶ νὰ πλῆθῃ ἐν ἀσφαλείᾳ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὠκεανοῦ. Ἐπειτα δὲ τὰ ἀερόστατα ταῦτα θὰ ἐργασθῶσι πρὸς ἐξέτασιν τοῦ πόλου τεσσαράκοντα μόνον ὥρας, ἐν ᾧ τὸ τῶν Παρισίων εἰργάζετο ἀδιαλείπτως μῆνας πολλοὺς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἑλθέσεως».

Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Γράτς» ἔγραψεν ἐσχάτως: «Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρακτικοῦ ἱατροῦ Μῶζερ ἀλλοῦρος ἔτεκεν ἀρτίως πολλὰ, ἔδειξεν ὅμως μεγάλην ἀποστροφὴν πρὸς τὸ νεώτατον τῶν νεο-

Τῷ 1877 ἐπὶ 100 γεννήσεων ἐγεννήθη. ἐν Ἑλλάδι 1.48 νόθα.